

Επιστήμονες στις ΗΠΑ ανέπτυξαν το πρώτο αντισυλληπτικό χάπι που μπορεί να λαμβάνεται μόνο μια φορά το μήνα.

Η κάψουλα, που δοκιμάστηκε με επιτυχία σε πειραματόζωα (θηλυκούς χοίρους), διαλύεται αργά στο στομάχι και απελευθερώνει συνθετικές ορμόνες επί περίπου τέσσερις εβδομάδες. Αυτές παραμένουν στο αίμα σε επίπεδο ανάλογο με εκείνο των ημερήσιων αντισυλληπτικών και παρεμποδίζουν την εγκυμοσύνη.

Μεταξύ άλλων, σύμφωνα με τους επιστήμονες, το μηνιαίο χάπι θα βοηθήσει στην αποτροπή ανεπιθύμητων κυήσεων, οι οποίες οφείλονται σε παραλείψεις που κάνουν οι γυναίκες κατά την ημερήσια χρήση του χαπιού.

Παρόμοια μέθοδος αργής αποδέσμευσης φαρμακευτικής ουσίας έχει δοκιμαστεί στο παρελθόν σε άλλα φάρμακα (κατά της ελονοσίας και του ιού HIV), αλλά τώρα για πρώτη φορά δοκιμάζεται και στα αντισυλληπτικά.

Οι ερευνητές, με επικεφαλής τον καθηγητή Ρόμπερτ Λάνγκερ του Πανεπιστημίου MIT, που έκαναν τη σχετική δημοσίευση στο ιατρικό περιοδικό « [Science Translational Medicine](#) », δήλωσαν ότι στο μέλλον τέτοιες κάψουλες που μένουν για καιρό στο στομάχι, θα μπορούν να θεραπεύουν διάφορες ασθένειες, σωματικές και ψυχικές.

Το πειραματικό χάπι, η ανάπτυξη του οποίου γίνεται από τη νέα εταιρεία Lyndra Therapeutics που ίδρυσαν οι επιστήμονες και χρηματοδοτήθηκε με 13 εκατομμύρια δολάρια από το Ίδρυμα Μπιλ και Μελίντα Γκέιτς (του ιδρυτή της Microsoft και της συζύγου του), θα δώσει περισσότερες επιλογές στις γυναίκες, ιδίως τις αφηρημένες. Μελέτες έχουν δείξει ότι σχεδόν μία στις δέκα γυναίκες που παίρνει χάπι, μένει έγκυος κάθε χρόνο. Σχεδόν το 50% όσων κάνουν καθημερινή χρήση αντισυλληπτικού, χάνουν τουλάχιστον μία δόση ανά τρίμηνο. Αν το χάπι λαμβάνεται κανονικά, η πιθανότητα εγκυμοσύνης είναι κάτω του 1% (αλλά όχι μηδενική).

Το χάπι είναι φτιαγμένο από πολυμερή υλικά (δύο είδη πολυουρεθάνης) που αντέχει στα οξέα του στομάχου και δεν διαλύεται γρήγορα. Σε πρώτη φάση περιέχει μόνο προγεστερόνη (Levonorgestrel), ενώ αργότερα θα ενσωματωθούν και τα οιστρογόνα. Οι ερευνητές τόνισαν ότι είναι ακόμη σε πειραματική φάση και θα χρειαστούν τρία έως πέντε χρόνια για να δοκιμαστεί σε ανθρώπους.

Από το ΑΠΕ-ΜΠΕ